

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τοῖς ἑξῶν. φρ. 14

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΝΥΧΙΕΣ.

Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς τελευταίας του ἀγορεύσεως ἀφῆρσε πᾶν γόνητρον ἀπὸ τῆς ἐπιστρατείας, εἰπὼν ὅτι ἡ χώρα δὲν εἶναι δεσμευμένη καὶ δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ μεταβάλλῃ πολιτικὴν.

Ὁ κ. Κουμουνδούρος δύναται νὰ εἴπῃ περὶ τῆς ἐπιστρατείας τοῦ νέου Πομπηίου ὅτι ὁ Πιρὸν ἔλεγεν περὶ ἀποτυχόντος ἔργου τοῦ Βολταίρου :

— Ὁ ἀ ἐπεθύμει ὁ Βολταίρος νὰ ἤμην πατὴρ τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Ἐτελείωσεν !

Ἐρχομεν ἤδη πεποίησιν περὶ τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τὸν κ. Κουμουνδούρον. Ἀπητεῖτο καὶ τὸ ἐξωτερικὸν γνώρισμα, τὸ ὁποῖον εὗρέθη καὶ αὐτό.

Ἀπαντῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν κ. Μπούμπουλην προχθὲς ἐπανέλαβε τὸ γνωστὸν κουμουνδουρικὸν : «Μᾶς γνωρίζετε καὶ σᾶς γνωρίζομεν.»

Τώρα δὲν ἔχει ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ τὸ περίφημον : Μὴ Χάνεσαι, τὸ Ἐντοῦτφ Νίκᾳ τοῦ Κουμουνδούρου καὶ θὰ ἔχωμεν τότε τὸ δικαίωμα νὰ λέγωμεν ὅτι καὶ περὶ τῶν Ῥώσων, ἀναφορικῶς τῶν Τατάρων : Εἴσε τὸν Τρικούπην νὰ βρῇς Κουμουνδούρον.

Ὁνομόφριος.

ΠΕΤΡΙΑΙΣ.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἐχειροκροτήθη εἰς τὴν τελευταίαν ἀγορεύσιν του ὑπὸ ἐνὸς δασκάλου καὶ δύο Μανώληδων. Φαντάσου ποδοκροτήματα !

Κατὰ τοὺς Τρικουπικούς, ἡ κυβέρνησις εἶναι ἀπὸ τώρα πεσμένη ὥστε αὐτοὶ εἶναι ξεπεσμένοι.

Ἡ Πρῶτα γράφει ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν διαφόρους ἀπορίας οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς. Ὁ ἀ ἐπροτίμων ἰὰν ἀνεκοίνου εὐπορίας οἰκονομικὰς.

Αἱ κυριώτεραι ἀπορίαι τοῦ κ. Δεληγιάννη συνεκεντροῦντο εἰς τὸ : ποῖον σκοπὸν ἄρά γε νὰ ἔχῃ ἡ ἐπιστρατεία ; Πρέπει νὰ πάγῃ ὁ στρατὸς ἔμπρὸς ; Πρέπει νὰ πάγῃ ὀπίσω ; Ἡ φαντασία μου ἀνεκάλεσεν ἀμέσως τὸν κ. Δεληγιάννην μὲ στολὴν πρέσβεως καὶ ἡρώτα : Ἄρά γε τί νὰ θέλῃ αὐτὸ τὸ σπαθαῖν ; Πρέπει νὰ πάγῃ ἔμπρὸς ; Πρέπει νὰ πάγῃ ὀπίσω ;

Ὁ λόρδος Γράμβιλ εἶπεν ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα δὲν θὰ μείνῃ ἄλυτον.

Ἀποδείξεις ὅτι θὰ λυθῇ δι' αἵματος, διότι οὕτω πως λύονται αἱ παρθενίαι.

Ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὸν *Τηλέγραφον* ὅτι ὁ ὀργασμὸς τοῦ ἔθνους μας δίδει οὐ σμικρὰν ὠθησιν εἰς τοὺς κυρίους Γλάδστωνα καὶ Γαμβέτταν, σκέπτομαι ὅτι ἡ φράσις εἶναι αὐτὸ σμικρὸν ῥυθμικὸν καὶ διὰ τοὺς δύο.

Ὁ κ. Φιλήμων λέγει ὅτι ἡ ἐν μέσῳ τῶν Ἀμπελοκήπων ἐγκαθίδρυσις τοῦ Φρενοκομείου θὰ συντελέσῃ εἰς ὑπερτιμῆσιν τῶν πέριξ γαιῶν.

Τώρα φαντάζομαι πόσον ὑπερτιμημέναι θὰ εἶναι αἱ γαῖαι τοῦ *Τρελλοῦ*.

Κατὰ τὸν *Χρόνον* ὁ κ. Φρεῦσινὲ ἐζήτησε νὰ συνδέσῃ τὸ ἐλληνικὸν μὲ τὸ μαυροβουνιωτικὸν ζήτημα.

Ἄν τοῦτο γίνῃ, δὲν ἐλπίζω ἢ ἐλεῆμων Τουρκία νὰ μιμηθῇ τοὺς ἀσπλάγχχους ἐκείνους, οἵτινες πολλάκις διὰ τῶν ῥάβδων τῶν ζητοῦν νὰ ξεκολλήσουν δύο κύνας συμπεπλεγμένους.

Ἀκούσας τὸν κ. Δουζιναν λέγοντα ὅτι ἡ φυσιολογικ

του ιδιοσυγκρασία τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐρχηται τακτικά εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἐρωτήσω ἐάν ἐπίσης ἡ φυσιολογικὴ του ιδιοσυγκρασία τὸν ἀναγκάζει νὰ λέγῃ τακτικά ἀνοησίας ἐν τῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. Σ. Πετιμεζᾶς εἶπεν ὅτι ἔδωκεν εἰς τὸν πυριτιδοποῖον Μωραϊτίνην 250 χιλιάδας δραχμῶν ἵνα τελειοποιήσῃ τὸ ἐργοστάσιόν του καὶ τὰ ἀποδώσῃ εἰς φυσέκια.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἄρσιν τῆς εἰς εἰδικὸν δικαστήριον παραπομπῆς τοῦ κυρίου τούτου, ἐπεθύμουν, οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφίσαντες, νὰ δώσουν καὶ εἰς αὐτὸν 250,000 δραχμῶν διὰ νὰ τελειοποιηθῇ καὶ μᾶς τὰ ἀποδώσῃ εἰς προμηθεῖας ἄρβυλῶν, γαλέτας καὶ φυσιγγίων.

Ὁ αὐτὸς εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς ὑπουργὸς νὰ ἐνθυμηταί περισσότερα ἀπὸ τρεῖς συμβόλαια. Ἀπόδειξις ὅτι αἱ μετὰ τριῶν συμφωνίαι του τοῦ ἔχουν ἀφήσει ἐνθυμηματα.

Ὁ κ. Κολοκοτρώνης Λιμάρων τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίτου Μαγγίνα νομίζω ὅτι δὲν τῆς κάνει ψυχικόν.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐκαυχῆθη ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐπῆλθεν ἡ ὁμοφωνία τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων. Δυστυχῶς ἡ ὁμοφωνία συνίστατο εἰς τὸ ὁμοῦ φωνάζειν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τίποτε διὰ τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα.

Τοιαύτης ὁμοφωνίας προτιμῶ τὴν διαφωνίαν.

Ὁ κ. Οἰκονόμου παραπονεῖται ἐν ταῖς Νταῖς Ἰδέαις ὅτι ἡ πυξὶς τοῦ ἔθνους στερεῖται βελόνης. Ἄν ποτὲ εὐρεθῇ

ἡ βελὸν ἑαυτῇ, θὰ προσεκάλουν τὸν κ. Οἰκονόμου νὰ καθῇ ἐπὶ τῆς νέας αὐτῆς διὰ πρωθυπουργὸν ἑδρας.

Φήμην κυκλοφορεῖ ὅτι ἡ ἐπιστρατεία θ' ἀνασταλῇ τὸ νεόδητον τῆς ὁδοῦ Σταδίου Κατάστημα Ποικίλων Ἀμέσως ἐκρέμασεν εἰς τὰ παράθυρά του σουσπανσουάρ.

Περίεργον!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ κ. Κουμουνδούρος ἔχει ὄργανον τὴν Θράκην—Θήλειαν—ὁ κ. Τρικούπης τὴν Ἀγγλὴν—θηλυκωτάτην, ὁ δὲ κ. Δεληγιάννης ὑπηρετεῖται ὑπὸ τοῦ Νεολόγου, ἄρσενικοῦ, ὡς μᾶς λέγουσιν.

Κατὰ τὸν Τηλέγραφον, ἀποτέλεσμα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὑπῆρξεν ὅτι αἱ μὲν ἀντιπολίτευσις ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ κατὰ μίαν εἰσέτι βαθμίδα ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἀγοῇ κλίμακι, εἰς δὲ τὸ κυβερνητικὸν οἰκόμεντα ὑπεισῆλθε μία εἰσέτι στήλη στερεά.»

Κατὰ ταῦτα, ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνδούρου διατελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀνασκολοπισμένη, ἀφοῦ καθεστὰ ἐπὶ στήλης τόσῃ στερεᾷς.

Ὁ Δεληγιάννης εἶναι πρωθυπουργὸς ἐν σπέρματι, μοὶ ἐλεγέ τις.

—Ναί, τῷ εἶπον, εἶναι στ' αὐτό του, χρειάζεται οὐλὴν αὐλικὴ κόπρος νὰ ἐκκολαφθῇ.

Μάγκας.

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Εἰς τοῦ Βιθυνοῦ. Ἦδη ἀφίκοντο ὁ γνωστὸς εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν βαρύτονος Φορεστιέρης καὶ μία εὐειδεστάτη Ἀνθυψίφωνος. Θὰ ἔχωμεν θέατρον. Εἰς τοῦ Βιθυνοῦ.

Α'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 25

N I N A

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

VI. — Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ.

(Συνέχεια ὅδε προηγ. φύλλον).

Ἡμέραν τινὰ ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς Πολιτείας ἐπισκέπτετο τὰς φυλακὰς ἐνεργῶν ἀνακρίσεις. Ὁ ἐπιστάτης ἦτο ἐπάνω. ὁ Τριβουλιάκ προσεποιεῖτο ὅτι τὸν ἀναζητεῖ καὶ ἐξῆλθε τῆς πύλης εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἀντικρὺ καπηλεῖον ὅπου πολλάκις συνείθιζε νὰ μεταβαίνῃ μετὰ τοῦ δεσμοφύλακος. Ἀλλὰ παρῆλθεν ἡμίσεια ὥρα καὶ οὗτος δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει. Ὁ φρουρὸς ὑπωπτεύθη καὶ ἐκάλεσε τὸν δεσμοφύλακα.

—Νὰ φύγῃ αὐτὸς, ὅστις ἐζήτησε μόνος του νὰ ἔλθῃ ἔδω! Ποτέ!—ἔλεγεν ὁ δεσμοφύλαξ.—Θὰ ἐπανέλθῃ.

Καὶ ὅμως ἦτο ἀληθές· ὁ Τριβουλιάκ εἶχε δραπετεύσει.

Ἐκρυψε τὸν σκουφόν του καὶ τὸ ἐνδυμά του διὰ νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ καὶ ἀγοράσας νέα μὲ τὰ ὀλίγα χρήματα τὰ ὅποια εἶχε, ἔσπευσεν ὅχι εἰς τοὺς Παρίσιους νὰ κρυβῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Βαϊνσαῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δωρναί. Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του ὅταν ἔμαθε παρὰ τῆς μητρὸς τοῦ Δωρναί ὅτι ὁ Ἐδουάρδος εὐρίσκετο εἰς τὸ Μαζά. Εἰς τὸ Μαζά! καὶ αὐτὸς νὰ τὸ ἀγνοῇ καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τοῦ Μαζά!

—Ἄ! δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος διὰ τίποτε—ἔλεγεν.—Ἡ πρώτη κουταμάρα ἦτο νὰ δώσω μαχαίρι· χωρὶς νὰ πληρωθῶ προκαταβολικῶς, ἡ δευτέρα νὰ μὴ συγυρίσω τὸν κ. Κόμητα τοῦ Σαί-Μὼρ, ἡ τρίτη νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἡ τετάρτη νὰ φύγῃ ἀπὸ τοῦ Μαζά ἐνῷ ὁ Ἐδουάρδος εἶναι ἐκεῖ. Πρέπει νὰ ἐπιστρέψω. Μίαν ἡμέραν θὰ χρειασθῇ ἡ μαρτυρία μου!

Καὶ χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας ἐκείνης καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βαστίλλης καὶ ἐκεῖθεν πεζὸς ἔφθασεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθε πρὸ 2 ὥρῶν καὶ εἰσῆλθεν, ἀφοῦ ἐφόρεσε τὴν προτέραν στολὴν του.

—Ἄ!—ἔλεγεν ὁ δεσμοφύλαξ—δὲν σὰς ἔλεγα ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ!

Ὁ Τριβουλιάκ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν Ἐδουάρδον Δωρναί, ἀλλ' ὁ δεσμοφύλαξ τῷ ἀπεκρίθη ὅτι εἶχε διαταγὴν νὰ μὴ ἴδῃ κανεὶς τὸν Ἐδουάρδον.